

De Groote Club gaat even open

HERMAN STIL

Voor één keer opent de Industriële Groote Club op de Dam dit Open Monumentenweekend de deuren voor niet-leden. Midden in een verbouwing nog wel, waarbij de club een hotel krijgt.

Het heeft allemaal wat langer geduurd met de bouwwerkzaamheden dan gepland, maar dat was honderd jaar geleden ook al zo, citeert directeur Richard Francke uit de minutieus bijgehouden verslagen uit die tijd. In 1915 werd gebouw Industria maanden later opgeleverd dan het plan was en exact honderd jaar later wordt er nog druk getimmerd, terwijl het werk eigenlijk al klaar had moeten zijn.

Een geluk bij een ongeluk: de heropening kan nu mooi samenvallen met het jubileum op 8 januari.

Geen gelegenheid die zijn imago zo'n eer aandoet als de Koninklijke Industriële Groote Club – het gevolg van een fusie veertig jaar geleden van de Industriële Club (anno 1913) en Groote Club (1788). Het is een oase van ondernemerschap op de drukke hoek van Dam en Rokin. De laatste jaren extra druk, vanwege al het geboor en gebouw in die omgeving.

Bouw die de club zelf niet onberoerd heeft gelaten. “We kregen in 2013 het verzoek van onze eigenaar of we bereid waren intern te verhuizen,” zegt Francke. “We hebben dat voorgelegd aan onze leden. Voorwaarde was wel dat we onze huidige faciliteiten op peil wilden houden. We zijn nu gevestigd op drie verdiepingen en gaan terug naar twee. Onze bibliotheek en Damzaal verhuizen naar dezelfde verdieping waar onze Groote Zaal al is gevestigd.”

Het scheelt vierkante meters, maar ook weer niet zoveel dat de club ernstig wordt gecoupeerd. De ruimtes worden ook uitgebaat – voor vergaderingen, diners en zelfs huwelijken. Ook voor niet-leden zijn ze te huur,

mits ze de clubactiviteiten niet in de weg zitten.

Francke laat de bibliotheek zien die zal verdwijnen, evenals de met jacht-trofeeën behangen Damzaal. Een verdieping lager wordt druk getimmerd aan de nieuwe versies. “Wij en onze eigenaar wilden het beter dan het was. In de oude bibliotheek zit een systeemplafond, de bar is afggetimmerd met jaren zeventig schrootjes. De nieuwe ruimtes krijgen gestuikte plafonds en wanden van massief kersenhout.

De wandbekleding is minutieus nagemaakt in het Textielmuseum in Tilburg, de bibliotheekkasten zijn van het beste kersenhout, de vloeren een combinatie van terrazzo en eikenhout en alle tapijten zijn vervangen. “Het is geen kwestie van verhuizen, we beginnen echt overnieuw.”

Het is de grootste renovatie sinds de club zijn onderkomen in 1987 verkocht. Sinds vier jaar is het pand in handen van de Amsterdamse Ivy Group (voorheen Emmes) die ook de aanpalende winkelkolossen aan het Rokin hebben verbouwd. “Het is qua opdracht een van onze kleinere,” zegt architect Adam Smit van ZZDP, dat ook tekende voor het nieuwe winkelpand aan de overkant waar Forever21 zit, “maar wel de meest uitdagende. We wilden absoluut vasthouden aan de kwaliteit van het gebouw en de traditie van de club.”

De vrijgekomen verdieping wordt, met de drie leegstaande kantooretages daarboven, hierna door Ivy Group verbouwd tot luxe boetiekhotel, werknaam House Industria. Het hotel staat los van de club, maar die zal wel zowel een belangrijke gebruiker worden van de 21 hotelkamers. Bovendien overweegt de club de eigen keuken – met staf – beschikbaar te stellen aan het toekomstige hotel.

Francke: “Wij kunnen straks onze leden en buitenlandse partnerclubs een slaapplek onder eigen dak aanbieden. We werken samen met tweehonderd vergelijkbare clubs in het buitenland, waarvan vele al overnachtingsmogelijkheden hebben.”

Aan de nieuwe bibliotheek wordt nog hard gewerkt.

FOTO CATHARINA GLOGOWSKI